

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยวิธีปฏิบัติการภายในฝ่ายสรรพากรเฉพาะกาล
เนื่องจากพระราชบัญญัติ ปีประดิทิน พุทธศักราช ๒๕๕๓
พุทธศักราช ๒๕๕๓

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐)

อาทิตยทิพอาภา

พล. อ. พิษเณทร โยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๗ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

เล่ม ๕๓ หน้า ๑๐๓ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๓

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรกำหนดวิธีปฏิบัติการภาษีอากรฝ่ายสรรพากรระเพาะกาลเนื่องจากพระราชบัญญัติปีประติทิน พุทธศักราช ๒๕๕๓

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยวิธีปฏิบัติการภาษีอากรฝ่ายสรรพากรระเพาะกาลเนื่องจากพระราชบัญญัติปีประติทิน พุทธศักราช ๒๕๕๓ พุทธศักราช ๒๕๕๓”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ภาษีเงินได้ซึ่งประเมินเรียกเก็บตามประมวลรัษฎากรนั้น เป็นภาษีอยู่ในลักษณะที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติปีประติทิน พุทธศักราช ๒๕๕๓

ภาษีเงินได้ดังกล่าว จำนวนที่ถึงคราวประเมินเรียกเก็บในปีพุทธศักราช ๒๕๕๓ ได้ประเมินเรียกเก็บโดยคำนวณจากเงินได้ที่ได้รับในปีพุทธศักราช ๒๕๕๒ เต็ม ๑๒ เดือน ส่วนที่จะถึงคราวประเมินเรียกเก็บในปี พุทธศักราช ๒๕๕๔ นั้น

วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๗ หน้า ๑๐๗๕

ให้ปฏิบัติตามประมวลรัษฎากร เว้นแต่ที่กำหนดเงื่อนไขไว้
ดังต่อไปนี้

(๑) ปีกาษาที่ล่วงมาแล้วตามบทบัญญัติมาตราต่างๆ ของ
หมวด ๓ แห่งประมวลรัษฎากร ให้ถือเป็นตั้งแต่วันที่เดือน
เมษายนถึงสิ้นเดือนธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓ รวม
เก้าเดือน

(๒) การยื่นรายการตามมาตรา ๕๖, ๕๗ แห่งประมวล
รัษฎากรนั้นให้ยื่นภายในเดือนพฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔
และให้แสดงรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินตลอดระยะเวลา
เวลาสิบสองเดือน นับแต่เดือนเมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๓
ถึงมีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔

(๓) ภาษีที่ประเมินเรียกเก็บนั้น ให้ประเมินเรียกเก็บ
ตามจำนวนเงินได้พึงประเมินที่ได้รับตลอดระยะเวลาสิบสอง
เดือน นับแต่เดือนเมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๓ ถึงมีนาคม
พุทธศักราช ๒๕๕๔ แต่ให้เรียกเก็บเพียง ๓ ใน ๔ แห่งเงิน
ภาษีที่คำนวณได้

(๔) บทบัญญัติมาตรา ๕ มาตรา ๕ มาตรา ๖ และมาตรา
๘ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับ

เล่ม ๕ หน้า ๑๐๘๐ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๙๓

ที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๙๓ ไม่ลบล้างความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ภาษีโรงค้าซึ่งประเมินเรียกเก็บตามประมวลรัษฎากรนั้นเป็นภาษีอยู่ในลักษณะที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติปีประติทิน พุทธศักราช ๒๕๙๓

ภาษีโรงค้าดังกล่าว จำนวนที่ถึงคราวประเมินเรียกเก็บในปีพุทธศักราช ๒๕๙๓ ได้ประเมินเรียกเก็บโดยคำนวณจากค่ารายปีในปี พุทธศักราช ๒๕๙๒ เต็ม ๑๒ เดือน ส่วนที่จะถึงคราวประเมินเรียกเก็บในปี พุทธศักราช ๒๕๙๔ นั้น ให้ปฏิบัติตามประมวลรัษฎากร เว้นแต่ที่กำหนดเงื่อนไขไว้ดังนี้

(๑) เมื่อคิดประเมินเป็นเงินภาษีเท่าใด ให้เรียกเก็บเพียง ๓ ใน ๔ ของจำนวนเงินภาษีที่คิดได้

(๒) ระยะเวลาเริ่มประกอบกิจการในอันจะต้องยื่นรายการเพื่อเสียภาษีเพียงกึ่งอัตราตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๙๔ แห่งประมวลรัษฎากร ให้ถือเป็นระหว่างวันที่ ๑ เมษายนถึงวันที่ ๑๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๙๔ และระยะเวลาเริ่มประกอบกิจการในอันจะไม่ต้องยื่นรายการเพื่อเสียภาษีตามที่กำหนดไว้ในมาตราเดียวกัน ให้ถือเป็นระหว่างวันที่ ๑๖ สิงหาคมถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๙๔

(๓) บทบัญญัติมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๓ ไม่ลบล้างความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ภาษีโรงเรือนและที่ดินซึ่งประเมินเรียกเก็บตามพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมว่าด้วยการนี้เป็นภาษีอยู่ในลักษณะที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑ แห่งพระราชบัญญัติ ปีระดัดทิน พุทธศักราช ๒๔๘๓

ภาษีโรงเรือนและที่ดินตั้งกล่าวที่ถึงคราวประเมินเรียกเก็บในปี พุทธศักราช ๒๔๘๓ ได้ประเมินเรียกเก็บโดยคำนวณจากค่ารายปีในปี พุทธศักราช ๒๔๘๒ เพิ่ม ๑๒ เดือน ส่วนที่จะถึงคราวประเมินเรียกเก็บในปี พุทธศักราช ๒๔๘๔ นั้น ให้คิดประเมินเรียกเก็บตามพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ และพระราชบัญญัติที่แก้ไขเพิ่มเติมว่าด้วยการนี้ แต่ให้ถือค่ารายปีในระยะเวลาดังแต่เดือนเมษายน ถึง เดือนธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๓

มาตรา ๖ ภาษีเรือ โรงรำน ตึก แพ ซึ่งเรียกเก็บตามประกาศภาษีเรือ โรงรำน ตึก แพ จุลศักราช ๑๒๓๒ และกฎหมายที่แก้ไขเพิ่มเติมว่าด้วยการนี้ เป็นภาษีอยู่ในลักษณะ

เล่ม ๕๑ หน้า ๑๐๘๒ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๓

ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติไปประดิทิน พุทธศักราช ๒๔๘๓

ภาษีเรือ โรงรำน ดึก แพ ดังกล่าว จำนวนที่ถึงคราวเรียกเก็บในปีพุทธศักราช ๒๔๘๓ ได้เรียกเก็บโดยคำนวณจากค่าเช่าหรือเงินสมควรให้เช่าได้ในปีพุทธศักราช ๒๔๘๒ หรือตามอัตราที่ตั้งเก็บเต็ม ๑๒ เดือน ส่วนที่จะเรียกเก็บในปีพุทธศักราช ๒๔๘๔ นั้น ให้เรียกเก็บตามประกาศภาษี เรือ โรงรำน ดึก แพ จุลศักราช ๑๒๓๒ และกฎหมายที่แก้ไขเพิ่มเติมว่าด้วยการนี้ เว้นแต่ที่กำหนดเงื่อนไขไว้ดังนี้

(๑) สำหรับเรือ โรงรำน ดึก แพ ให้เช่นนั้น ค่าเช่าหรือเงินสมควรให้เช่าได้เพื่อการคำนวณภาษี ให้ถือตั้งแต่ต้นเดือนเมษายนถึงสิ้นเดือนธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๓

(๒) สำหรับเรือ โรงรำน ดึก แพ ไว้สินค้านั้น ให้คิดเงินภาษีตามประกาศภาษีเรือ โรงรำน ดึก แพ จุลศักราช ๑๒๓๒ แต่ให้เรียกเก็บเพียง ๓ ใน ๔ ของจำนวนเงินภาษีที่คิดได้

มาตรา ๗ ภาษีเงินได้ ภาษีโรงก้า ภาษีโรงเรือนและที่ดิน และภาษีเรือ โรงรำน ดึก แพ ที่กล่าวไว้ในมาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๖ นั้น สำหรับจำนวนที่

วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๗ หน้า ๑๐๘๓

ถึงคราวประเมินเรียกเก็บหรือเรียกเก็บตั้งแต่ในปีพุทธศักราช ๒๔๘๕ เป็นต้นไป ให้คงปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ

มาตรา ๘ ภาษีการธนาคาร การเครดิตฟองซิเอร์ การออมสินและการประกันภัย เงินช่วยประณศึกษา และเงินช่วยบำรุงท้องที่ ซึ่งประเมินเรียกเก็บหรือเรียกเก็บตามประมวลรัษฎากร กับอากรค่าน้ำซึ่งเรียกเก็บตามกฎหมายว่าด้วยอากรเกี่ยวกับการประมงนั้น ให้เป็นภาษีอากรและเงินช่วยอยู่ในลักษณะที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติปีประดิทินพุทธศักราช ๒๔๘๓ และให้คงดำเนินการต่อไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี